

« Намѣто туй, употребявай туй врѣме да научишъ
 « най мжчната отъ сичкитѣ днешни науки, науката,
 « която хората сж изгубили: науката да знаешъ да
 « си въздържашъ сърцето. »

Ето урокътъ на книгата на Силвио Пеллико, от-
 носително къмъ философията и къмъ религията. Нъ
 прѣдъ да доде Силвио Пеллико до религиозната фи-
 лософия, на която той ни учи съсъ примѣрътъ си;
 какъ скептикътъ хванжлъ да вѣрува? какъ полити-
 ческиятъ затворникъ се прѣдалъ на Божията воля?
 какъ станжлъ търпѣливъ, безпристрастенъ и дори и
 милостивъ къмъ неприятелитѣ си? кои сж случкитѣ
 на това прѣобръщане? — Ето кое ще се намѣри у
 книгата **Тъмницитѣ ми**, на която прѣводътъ прѣд-
 лагамъ на читателитѣ.

Цариградъ-Ортакъой, Октомврия, 1874.

Д. Цанковъ.

